

**ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА 2020 РІК,
СТАНОМ НА 31.12.2020 РОКУ
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СКВО»
(код ЄДРПОУ -31982116)**

1. Інформація про компанію та основа підготовки фінансової звітності за 2020 рік

Повна назва: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СКВО».

Скорочена назва: ТОВ «СКВО».

Місцезнаходження Товариства: 65069, м.Одеса, вул. Генуезька, будинок 1/А.

Дата державної реєстрації: 13.06.2002 р., номер запису про включення до відомостей про юридичну особу до Єдиного державного реєстру 1 543 105 0001 000055.

Організаційно-правова форма: Товариство з обмеженою відповідальністю.

Країна реєстрації: Україна.

Офіційна сторінка в Інтернеті: <https://ark-spa.com/>

Телефон: +380 (482) 328 328

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СКВО»(надалі по тексті – Товариство, Компанія), код ЄДРПОУ 31982116, створено відповідно до чинного законодавства.

Основною метою ТОВ «СКВО» є отримання прибутку від надання послуг, реалізації товарів.

Код КВЕД:

68.20 -Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна;

93.13 -Діяльність фітнес-центрів;

56.10 -Діяльність ресторанів, надання послуг мобільного харчування;

46.21 - Оптова торгівля деревиною, будівельними матеріалами та санітарно-технічним обладнанням;

23.99 - Виробництво неметалевих мінеральних виробів, н.в.і.у.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2020 р. – 80 штатних працівників та 8 сумісників.

Станом на 31 грудня 2020 р. єдиним засновником (учасником) Товариства є: - фізична особа - Петровицький Захар Борисович - частка в статутному капіталі 100%, що дорівнює 4 569 796,78 гривень.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч, без десяткових знаків.

2.3. Умови функціонування, ризики та економічна ситуація в Україні

Компанія функціонує в нестабільному економічному середовищі. Поточна ситуація пов'язана з наростанням політичної кризи, зростанням курсу валют, зменшенням обсягів інвестицій, низьким рівнем платоспроможності та доходів населення. Проте, керівництво вважає, що воно вживає усіх необхідних заходів для підтримки економічної стабільності Компанії в умовах, що склалися.

2.4. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 28 лютого 2021 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.5. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається період з 01 січня 2020 р. по 31 грудня 2020 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1 Перерахунок іноземних валют.

Операції в іноземній валюті при первісному визнанні відображаються у функціональній валюті за курсом, що діє дату здійснення операції (на дату визнання активів). Монетарні активи і зобов'язання, виражені в іноземній валюті, перераховуються у функціональну валюту за курсом, що діє дату балансу. Всі курсові різниці, що виникають від такого перерахунку, відображаються у прибутках та збитках. Немонетарні статті, які оцінюються за первісною вартістю в іноземній валюті, обліковуються за курсом, діючим на початок дня дати їх виникнення. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, обліковуються за курсом, що діє на дату визначення справедливої вартості.

3.2 Основні засоби.

Основними засобами визнаються матеріальні активи, очікуваний термін корисного використання яких більш за один рік, первинна вартість яких більше 6000 грн., які використовуються в процесі господарської діяльності підприємства – для надання послуг, для здійснення адміністративних або соціальних функцій. Після первинного визнання за собівартістю основні засоби оцінюються за справедливою вартістю на дату переоцінки за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від зменшення корисності.

Первісна вартість основного засобу складається з ціни придбання або вартості будівництва, інших прямих витрат для введення активу в експлуатацію, витрат на позики та очікуваних витрат на виведення активу з експлуатації. Ціна купівлі або вартість будівництва основного засобу являє собою суму сплачених коштів та справедливую вартість іншої винагороди, понесеної в ході придбання основного засобу.

Об'єкт основних засобів вибуває після його реалізації або коли одержання економічних вигод від його подальшого використання або вибуття не очікується. Прибутки або збитки, що виникають у зв'язку з вибуттям активу (розраховані як різниця між чистими надходженнями від вибуття активу і його балансовою вартістю) включаються до прибутків та збитків за рік у якому актив був знятий з обліку.

Залишкова вартість, строки корисного використання і методи нарахування амортизації активів аналізуються наприкінці кожного звітного року й коригуються в разі необхідності. Амортизація основних засобів розраховується прямолінійним методом протягом корисного строку використання активу.

Амортизація основних засобів розраховується з урахуванням таких термінів корисного використання активів:

Будівлі та споруди 5-50 років
Машини та обладнання 3-10
Транспортні засоби та інші основні засоби 5-10 років
Комп'ютерна техніка та офісна техніка 2-5 років
Меблі, інструменти та інвентар 3-10 років
Інші основні засоби 3-10

Витрати на капітальні реконструкції та ремонти складаються з вартості активів, що заміщують існуючий, або частини активу, витрат на діагностику та огляд. Коли актив або частина активу, що амортизується окремо, списується та заміщується іншим та, ймовірно, що Товариство в подальшому отримуватиме майбутні економічні вигоди від цього активу, то витрати капіталізуються. Якщо частина активу не обліковується як окремий компонент, то для оцінки балансової вартості заміщеного списаного активу використовується вартість активу, що заміщує існуючий. Усі інші витрати з ремонту відносяться до витрат в тому періоді, коли вони фактично понесені.

3.3 Нематеріальні активи.

Нематеріальні активи в основному складаються з програмного забезпечення. Після первісного визнання нематеріальні активи обліковуються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення. Терміни та методи нарахування амортизації переглядаються на кінець кожного фінансового року.

Амортизація нематеріальних активів розраховується прямолінійним методом протягом очікуваного терміну корисного використання, що оцінюється для кожного з типів нематеріальних активів окремо і становить від 2 до 10 років. Строки і порядок амортизації нематеріальних активів аналізуються, як мінімум, наприкінці кожного звітного року. Балансова вартість нематеріальних активів переглядається на предмет зменшення корисності, коли події або зміни умов використання вказують на те, що балансова вартість таких активів не може бути відшкодована.

3.4 Фінансові активи.

Фінансові активи первісно визнаються Товариством за справедливою вартістю плюс транзакційні витрати. Найкращим підтвердженням справедливої вартості при початковому визнанні є ціна угоди. Прибуток або збиток при початковому визнанні визнається лише тоді, коли існує різниця між справедливою вартістю та ціною угоди, і при цьому справедлива вартість визначається за подібними угодами на ринку або методом оцінки, який базується на відкритих ринкових даних.

3.5 Фінансові зобов'язання.

Фінансові зобов'язання класифікуються Товариством у розрізі наступних груп: фінансові зобов'язання за справедливою вартістю через прибуток та збиток, кредити та запозичення та деривативи. Товариство визначає класифікацію своїх фінансових зобов'язань при первісному визнанні. При первісному визнанні всі фінансові зобов'язання визнаються за справедливою вартістю та, у випадку кредитів та запозичень, з урахуванням прямих витрат, пов'язаних з операцією. Після первісного визнання кредити та позики обліковуються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотку. Прибутки та збитки визнаються у звіті про сукупний дохід при списанні зобов'язання та під час амортизації зобов'язання за методом ефективної ставки відсотку. Амортизована вартість розраховується з урахуванням премії або дисконту, наданих при придбанні, та доходів чи витрат, що включаються у розрахунок ефективної ставки відсотку. Амортизація за методом ефективної ставки відсотку включається до фінансових

витрат у звіті про сукупний дохід. Визнання фінансового зобов'язання припиняється в разі погашення, анулювання або закінчення строку погашення відповідного зобов'язання. При заміні одного існуючого фінансового зобов'язання іншим зобов'язанням перед тим же кредитором на суттєво відмінних умовах або у випадку внесення суттєвих змін до умов існуючого зобов'язання, визнання первісного зобов'язання припиняється, а нове зобов'язання відображається в обліку з визнанням різниці в балансовій вартості зобов'язань у звіті про сукупний дохід.

3.6 Запаси.

Запаси визнаються активом, якщо існує ймовірність того, що Товариство отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з їх використанням, та їх вартість може бути достовірно визначена.

Одиницею бухгалтерського обліку запасів є їх найменування або однорідна група (вид). Оцінка запасів здійснюється Товариством:

- при надходженні запасів;
- при вибутті запасів;
- на дату складання фінансової звітності.

Придбані (отримані) запаси зараховуються на баланс за первісною вартістю. Первісна вартість запасів є собівартістю запасів, яка складається з ціни придбання, суми ввізного мита та суми інших податків, витрат на транспортування, вартості робіт з навантаження та розвантаження, інших витрат, які безпосередньо пов'язані з придбанням запасів і доведенням їх до стану, в якому вони придатні для використання у запланованих цілях. При вибутті (продаж та інше вибуття) запасів оцінку проводити за методом ФІФО. На дату балансу в бухгалтерському обліку підприємства запаси відображаються за найменшою з двох оцінок: за собівартістю чи чистою вартістю реалізації. Чиста вартість реалізації запасів – очікувана ціна реалізації запасів в умовах звичайної діяльності за вирахуванням очікуваних витрат на її реалізацію.

Запаси відображаються за чистою вартістю реалізації, якщо на дату балансу:

- очікувана ціна їх продажу знизилася;
- продукція (товари) залежалися і не користуються попитом у покупців;
- продукція (товари) частково втратили свою первісну вартість;
- запаси іншим чином втратили первісно очікувану економічну вигоду.

Уцінка вартості запасів здійснюється шляхом створення резерву (забезпечення) знецінення запасів. Підприємство визнає резерви на знецінення запасів виходячи із оцінки кількості та вартості неліквідних запасів, проведеної за результатами щорічної інвентаризації. По закінченні звітного періоду сума нарахованого резерву коригується в залежності від результатів інвентаризації.

3.7 Оренда.

Визначення того, чи є угода орендою, або чи містить вона ознаки оренди, ґрунтується на аналізі змісту угоди. При цьому на дату початку угоди потрібно встановити, чи залежить її виконання від використання конкретного активу або активів, і чи переходить право користування активом у результаті цієї угоди. На початку строку оренди Товариство як орендар визнає актив з права використання та орендне зобов'язання щодо оренди терміном більше 12 місяців та з вартістю орендованого активу, що перевищує межу 5,000 доларів за офіційним обмінним курсом НБУ на дату укладання договору. Товариство, як орендодавець, класифікує оренду як фінансову за наявності таких ознак: · оренда передає орендареві право власності на базовий актив, наприкінці строку оренди; · орендар має можливість придбати базовий актив за ціною, що, як очікується, буде достатньо нижчою за справедливую вартість на дату, коли можливість може бути реалізовано, щоб існувала обґрунтована впевненість на дату початку дії оренди в тому, що можливість буде реалізовано; · строк оренди становить більшу частину строку

економічної експлуатації базового активу, навіть якщо право власності не передається; на дату початку дії оренди теперішня вартість орендних платежів дорівнює принаймні в основному всій справедливій вартості базового активу та базовий актив має такий спеціалізований характер, що тільки орендар може використовувати його, не здійснюючи значних модифікацій. Вся інша оренда класифікується Товариством як операційна щодо орендних угод, в яких Товариство виступає в якості орендодавця. Товариство не розрізняє операційну та фінансову оренду за угодами, в яких воно виступає в якості орендаря, оскільки МСФЗ 16 передбачає уніфікований облік орендних операцій, в яких Товариство виступає в якості орендаря.

3.8 Забезпечення.

Забезпечення визнається тоді, коли Товариство має теперішнє зобов'язання (юридичне або конструктивне) внаслідок минулої події, і існує імовірність, що для погашення зобов'язання відбудеться вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і сума зобов'язання може бути достовірно оцінена. В разі існування декількох аналогічних зобов'язань, імовірність вибуття ресурсів під час розрахунків визнається з урахуванням класу зобов'язань загалом. Якщо Товариство передбачає отримання відшкодування деякої частини або всіх резервів, наприклад, за 9 договором страхування, відшкодування визнається як окремий актив, але тільки в тому випадку, коли отримання відшкодування не підлягає сумніву. Витрати, що стосуються резерву, відображаються у звіті про звітні про прибутки та збутки за вирахуванням відшкодування. Якщо сума резерву розраховується з використанням грошових потоків, визначених для погашення існуючого зобов'язання, його балансова вартість є приведеною вартістю таких грошових потоків.

3.9 Виплати працівникам.

Витрати на заробітну плату, внески до Пенсійного фонду України і фондів соціального страхування, оплачувані річні відпустки та лікарняні, а також негрошові винагороди нараховуються у тому році, в якому відповідні послуги надавались працівниками Товариства. Товариство здійснює на користь своїх працівників передбачений законодавством єдиний соціальний внесок до пенсійного фонду України. Внесок розраховується як процент від поточної валової суми заробітної плати та відноситься на витрати по мірі його здійснення.

Доходи.

При укладанні контракту Товариство оцінює товари чи послуги, обіцяні в контракті з замовником, і визначає їх як зобов'язання до виконання, які можуть бути представлені як:

- 1) товари чи послуги (або сукупність товарів чи послуг), які є різними;
- 2) серія окремих товарів або послуг, які є по суті однаковими та мають однакову схему передачі замовнику.

Дохід від реалізації товарів/послуг визнається коли (або у міру того, як) Товариство задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяний товар або послугу клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом. Товариство передає контроль над товаром або послугою з плином часу, і, отже, задовольняє зобов'язання щодо виконання та визнає дохід з часом, якщо виконується один з таких критеріїв:

- клієнт одночасно отримує та споживає вигоди, що надаються Товариством у процесі виконання;
- виконання Товариством договору створює або вдосконалює актив, який контролюється клієнтом у процесі створення або вдосконалення активу;
- виконання Товариством договору не створює активу з альтернативним використанням для Товариства і Товариство має юридично обов'язкове право на отримання платежу за